

BEPERKT

ONBEPERKT

Olav van der Stad

BEPERKT

ONBEPERKT

Bokser Dennis Verhoeven, onbeperkt kampioen boksen

Olav van der Stad

VOORWOORD

Iedereen, elk persoon heeft een droom.

De naam geeft eigenlijk aan wat het inhoud, een droom, je bent geen bijzonder persoon, het is een droom die je hoopt dat het uitkomt.

Wat die droom ook is, dat is bij elk persoon natuurlijk anders, niemand is hetzelfde, iedereen wordt geboren in een ander huis, gezin, vul maar in.

De 1 groeit op in rijkdom, weelde, de ander in pure armoede.

Degene die opgroeit in weelde en rijkdom heeft misschien minder inhoudelijke dromen, hij kan immers kopen wat zijn hartje begeert.

Degene die groeit in armoede heeft vaak vele dromen, een lager verwachtingspatroon van wat het leven te bieden heeft.

Waar de in weelde en rijkdom opgroeiende droomt van een snellere supercar, een Ferrari, zal de in armoede opgroeiende dromen van een paar mooi nieuwe schoenen, een warme maaltijd elke dag.

Maar al die personen met dromen, arm of rijk, zullen die dromen proberen te laten uitkomen.

We nemen aan dat al deze personen ‘normaal’ in lijf en leden zijn, maar wat als je een beperking hebt, een beperking waar je je hele leven mee zult moeten leven?

Mag je dan ook dromen hebben?

Kan je ook dromen hebben?

Een rare stomme vraagstelling?

Het zou zomaar kunnen dat u deze stelling niet kunt plaatsen, en terecht, want wanneer staat u erbij stil dat mensen een beperking hebben?

En dat deze mensen ook dromen hebben!

Dat deze groep mensen ook hun dromen willen naleven!

Want laten we wel heel eerlijk, maar vooral reëel zijn en blijven, deze mensen worden vaak in hokjes geplaatst door de maatschappij, ze hebben een beperking, zichtbaar of onzichtbaar, dus kunnen ze niks, wij als ‘normale’ maatschappij vullen dat alvast in voor deze mensen!

Fout, heel erg fout, maar 1 troost, we doen het vaak onbewust, de maatschappij is en heeft een ingewikkeld en star patroon dat automatisch, maar vooral snel een oordeel vel!

Daar valt zeer weinig aan te doen, miljoenen kostende overheid projecten deden vroeger al een poging via de televisie het beeld te doen veranderen.

Wie herinnert zich de spotjes niet van 'Zet eens een andere bril op' Het moest de mensen hun beeld laten veranderen van onze 'gekleurde mede Nederlanders' die vaak als lui en crimineel werden weggezet. Maar dat onze 'gekleurde medelanders' ook flink hun bijdrage leverden aan de Nederlandse maatschappij werd vaak over het hoofd gezien.

Vaak deden ze het vuile werk voor de 'roomblanke' Nederlanders, die om welke reden dan ook zich te hoog voelde deze taken te vervullen. Denk aan de vuilnismannen/vrouwen, de schoonmakers, de zeg maar 'lager opgeleiden'

Maar hoe ze ook opgeleid waren, ze werden ook in hokjes geplaatst, het was een star probleem.

En als het vroeger al een issue was, was er dan wat verandert in al die jaren?

Kennelijk niet, het waren deze groepen die zich dan extra moesten bewijzen in de maatschappij, bewijzen dat ze ook 'normaal' konden meedraaien in deze verschrikkelijk harde veroordelende maatschappij. En dan beschrijf ik weer mensen die 'normaal' van lijf en leden waren.

Maar wat als je een beperking had?

Dan moest je je kennelijk 3 keer zo hard bewijzen, je begon de wedstrijd al met 3 punten achterstand!

En dat, DAT feit doet deze mensen zich nog meer motiveren om dat te bewijzen, de tegenstelling moet de ogen openen van de maatschappij, we zijn ook 'normale' mensen, die vaak nog gemotiveerder kunnen zijn dan mensen zonder beperking!

Hun beperking doet namelijk andere vormen motiveren die de beperking omzeilen, dat vergt dus nog meer energie en aanpassingsvermogen, maar vooral doorzettingsvermogen.

Wij als maatschappij mogen dus een diepe buiging maken voor mensen met een beperking die ‘gewoon’ ongewoon hard meedraaien in deze kille harde maatschappij.

En ook deze mensen hebben hun dromen, ook deze mensen hebben verlangens, en ja, ook deze mensen leven hun leven.

Wij als ‘normale’ mensen, kunnen een hoop leren van mensen met een beperking, wij als ‘normale’ mensen kunnen ons laten inspireren door mensen met een beperking, want mensen die als ‘normaal’ door het leven gaan denken dat we het wel ‘weten’ allemaal, terwijl we daardoor nog gestoorder kunnen handelen!

Laten we dus een voorbeeld nemen aan mensen met een beperking, echt, daar kunnen we een hoop van leren is mijn mening!

Het zijn de levenskunstenaars die manoeuvrerend elk obstakel van de maatschappij proberen te nemen, elke dag weer.

Ens soms brengt dat kampioen voort, letterlijk wel te verstaan.

Ik ga zo’n kampioen beschrijven, Dennis Verhoeven, kampioen boksen, gewoon, heel ongewoon ‘normaal’ dus!

Velen, zullen bij dromen van een man met beperking, niet denken aan boksen.

Boksen is een keiharde sport, een sport voor atleten.

Het vergt veel van jezelf, moed, doorzettingsvermogen.

En dan heb je nog het verschil tussen profboksers, en de amateur boksers.

Maar door de bank genomen, welke klasse je ook bokst, het is en blijft een keiharde sport.

Om in deze sport kampioen te worden is een hele prestatie dat wordt beloont met een kampioensbelt, de belt waar je voor gevochten hebt.

Het is het bewijs, vaak in goud, dat je de beste bent.

Heel ‘normaal’ dus.

Dennis is kampioen, bewijs, de kampioensgordel!

Maar Dennis is dus ‘dubbel’ kampioen vindt ik!

Daar waar mensen met een beperking zich dubbel moeten bewijzen in de ‘normale’ maatschappij, geldt dan ook dat ze dubbel kampioen zijn in de keiharde sport boksen toch?

Dennis Verhoeven, bokskampioen, gewoon ‘normaal’ toch?

Bewijzen?

Ik zou ervan uit moeten kunnen gaan dat ik niks zou moeten bewijzen toch?

Alles wat ik schrijf en schreef in mijn boeken zijn waar gebeurd,
'Based on a true story'

Maar voor deze keer 'pas ik me aan'

Ik zal bewijzen dat Dennis Verhoeven de absolute dubbele kampioen is zoals ik hem ga beschrijven.

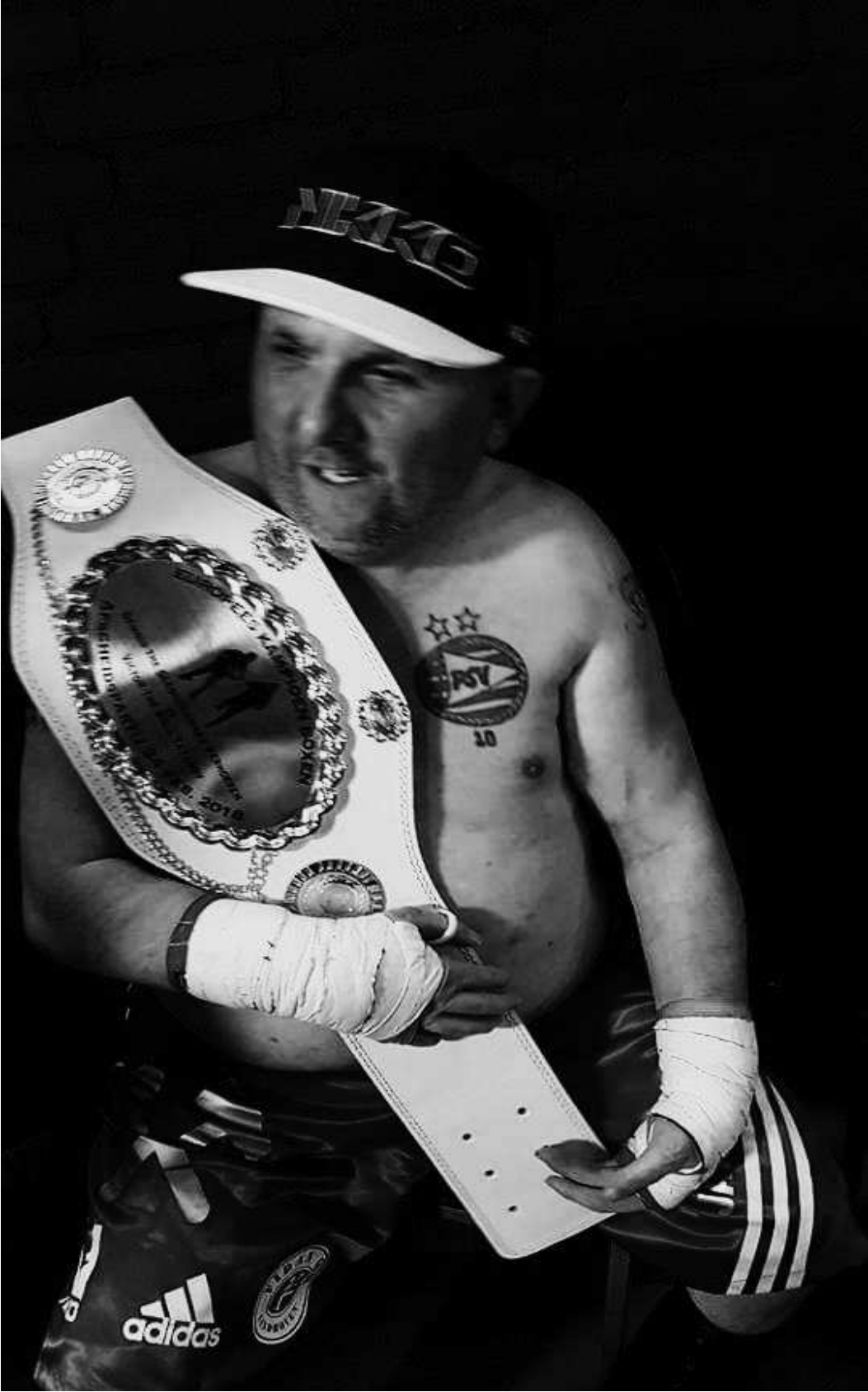
Want als mensen twijfelen, wat ik me niet kan voorstellen overigens, bekijk de foto's, want niks is betrouwbaarder dan een foto toch?

Gefotoshopt misschien?

Stop dan maar meteen met lezen, dan bent u wellicht 1 van die personen die zo hardnekkig vasthoudt dat mensen met een beperking nooit hun dromen kunnen waarmaken, nooit kampioenen kunnen worden!

Lees ook vooral een stukje geschreven door Danny Koevermans, ex-profvoetballer van PSV voor Dennis Verhoeven.

Dus voor mensen die niet geloven dat mensen met een beperking kampioenen boksen kunnen worden, stop met lezen, en voor de anderen, veel leesplezier voor deze uitzonderlijke prestatie, Dennis Verhoeven, beperkt, **ONBEPERKT** bokskampioen!

Dennis ‘The Sledgehammer’ Verhoeven.

Overeenkomst met de bokssport

Overeenkomst tussen Dennis en mij, ongeacht hoe wij in het leven staan, de liefde voor de bokssport.

Het verschil?

Dennis heeft de titel, de Belt, Dennis is kampioen!

Top, geweldige prestatie!

Verandert dat mijn schrijfstijl misschien?

Nee, absoluut niet, het benadrukt alleen mijn respect voor Dennis, want een ieder die de ring instapt verdient het grootste respect, de overeenkomst is misschien wat handiger omdat jezelf ook de bokssport met alle passie en liefde beoefent.

Het bewijs is geleverd door Dennis, elke droom kan worden nageleefd, beperkt of onbeperkt!

Danny Koevermans

Iedereen heeft of had wel zijn favoriete idolen, voor sommige bleven ze idolen, onbereikbaar, maar voor sommigen werden hun idool wel bereikbaar.

Dat kan zeer oppervlakkig zijn, zoals een handtekening tijdens een sessie, maar er kan ook wel eens een warmere band ontstaan.

Voor de persoon die een contactmomentje heeft is dat al vaak genoeg! Dan drink je een 'bakkie of een glaasje' en hebben ze een leuk animerend gesprek.

Bij idolen denken de meeste natuurlijk aan zangers of filmsterren, maar een idool kan natuurlijk uit elke branche komen.

Niet iedereen heeft dezelfde interesses, alleen welke worden als het meest geaccepteerd als idool?

Een idool heeft en is een meerwaarde in iemands leven, een referentiekader.

Het idool van iemand is natuurlijk ook een beetje persoonlijk.

Idolen zijn ook gerelateerd aan iemands hobby of interesses.

Je zult weinig horen dat iemand fan is van een supermarktdirecteur, maar als iemand uit de Retail branche komt, werkzaam is, dan word dat een heel ander verhaal.

Het is en blijft toch een persoonlijk iets he.

Dennis is een PSV fan in hart en nieren.

Dan heeft idool een meervoudige betekenis, een voetbalteam heeft nou eenmaal meerdere spelers.

Maar je kan in dat team natuurlijk 1 uitzonderlijk goed en of aardig vinden, dat is dan maar je persoonlijke idool.

Dennis had een warme band met Danny Koevermans, oud speler van PSV, nu trainer bij Nederweert.

Ze hadden zo'n goede band dat Dennis er op stond een persoonlijk schrijven over Dennis van Danny in het voorwoord werd 'meegenomen'.

Dat geeft eigenlijk ook wel aan dat Danny veel over had voor zijn fans, want het samenspel tussen idool en fans maakt het een mooi geheel. De fan hecht er veel waarde aan, het idool moet ook een beetje investeren.

Persoonlijk schrijven voor Dennis, van Danny Koevermans

Wat een goede vriendelijke kerel die Dennis.

Blijft leuk om te zien dat hij nog steeds een Koevermans shirt draagt.
En dat hij zelfs zijn neefje en nichtje in een Koevermans shirt hijst; is toch mooi.

Zelfs toen ik speler was bij SV Brandevoort in de 5^e; ook toen kwam Dennis kijken hoe ik het deed in de kelderklasse.

Een echte fan.

Vorig seizoen kwamen we elkaar tegen tijdens een bekerwedstrijd van PSV in het stadion.

Even snel op de foto en een praatje maken met Dennis.

Dan kan hij ook mooi vertellen hoe gedreven hij is als The Sledgehammer.

Danny Koevermans

En zo heeft iedereen hopelijk wat foto's van zijn idool.
En, zoals we zien, bij Dennis, zelfs een persoonlijk geschreven stukje,
en foto's die het allemaal onvergetelijk maken.
Voor de idool een kleine investering in tijd, voor de fan een 'gouden
plak' het is en blijft een samenspel toch?

Beperkingen in het leven

Bij het woord beperking kunnen we allemaal wel wat invullen, in algemene zin, maar ook heel letterlijk genomen.

Het zou er natuurlijk ook aan kunnen liggen waarvoor of waardoor we dit woord zouden gebruiken, of hoe we het in persoonlijke zin zouden opvatten toch?

Dan krijgt het woord beperking een hele andere lading, of betekenis.

Wat zouden we zoal tegenkomen als we het woord beperkingen ‘Googelen?’

Google is immers het woordenboek van deze tijd, encyclopedie is misschien een beter woord.

Ik ga het woord beperking eens in algemene bewoording verklaren met het magische Google als referentiekader.

Het moet natuurlijk geen saai wetenschappelijk onderzoek worden, maar gewoon eens kijken.

Google heeft het woord beperking in meerdere categorieën verdeeld.

Die gaan we natuurlijk niet allemaal overnemen.

Het meest in het oog springend, droog, koel maar vooral zakelijk weergegeven: ‘het iets niet mogen of kunnen.

Dan komt er een voorbeeld/omschrijving: ‘dat hij niet kan lopen is een lichamelijke beperking’.

Nou, een kind had het beter kunnen beschrijven, maar Google had zijn uiterste best gedaan kennelijk om het begrip beperking te beschrijven.

Op mij komt het koel en te simpel over, Google bedankt.

Het Nederlands woordenboek had ‘iets meer moeite’ gedaan om het woord beperking te beschrijven: ‘iemand met een lichamelijke beperking zijn beperking hebben (niet volmaakt zijn) zonder beperking.

Nou, als deze beschrijving in een complexe rechtszaak zou zijn voorgelezen aan de rechter/voorzitter, zou u me op mijn woord geloven denk ik dan maar?

Goed, tijd om het woord beperking dan maar eens in een ander daglicht, met een andere betekenis weer te geven, iets minder wetenschappelijk, of iets minder zakelijk, we gaan het woord beperking een beetje personaliseren, menselijker proberen te omschrijven.

Want beperkingen zijn in zoveel bewoordingen weer te geven, het heeft zoveel betekenissen, maar we nemen het ‘zakelijke droge’ van Google: ‘iets niet mogen of kunnen’

Als een persoon geboren is ‘met een beperking’ is dat vaak blijvend van aard.

De ene beperking is ook wat zwaarder dan de andere beperking.

En met de ene beperking kan je met een aanpassing een aardig eindje komen, de technieken van orthopeden zijn tegenwoordig flink vooruit gegaan, en de onderzoeken gaan nog steeds door op dat gebied.

Gelukkig maar!

Hoe een persoon met een beperking ermee omgaat is natuurlijk een heel ander verhaal.

Meestal zal een persoon zijn uiterste best doen om met zijn beperking te leren leven.

Een persoon met een beperking zal de middelen, prothesen die hem zijn aangemeten, ten volle benutten om zijn beperking te omzeilen.

Het ligt er ook een beetje aan hoe zijn omgeving ermee omgaat en hoe de persoon ondersteund wordt hierin.

Hoe meer de persoon geestelijk ondersteund wordt door zijn opvoeders, hoe meer motivatie de persoon zal hebben om ermee om te gaan!

Een persoon met een lichamelijke beperking is natuurlijk geen geestelijke beperking, dat is weer een andere doelgroep.

Het hebben van een lichamelijke beperking is dus hard werken als je iets wilt bereiken.

Maar als je de juiste ondersteuning hebt groei je mee met je beperking, en kan je alles bereiken wat je wilt, dan ben je een kampioen in het leven, of een kampioen van wat je wilt zijn
Beperkt of Onbeperkt.

Tegen alle verwachtingen in

In de natuur is alles zo goed als het kan geregeld, je hoeft niet naar school, er is geen media en al helemaal geen voorlichting.

Wat zou dan het referentiekader zijn in moeder natuur?

Dat zijn de ervaringen die generaties lang zijn opgeslagen, doorgegeven aan de nieuwe generatie. Je zou kunnen stellen dat de voorouders letterlijk hun leven hadden gegeven, de hoogste prijs betaald. Maar het was nooit voor niets geweest, de lessen waren immers geleerd en in het geheugen gegrift.

Dat werd dus het referentiekader.

Moeder natuur is natuurlijk wel keihard, elk foutje, elke foutieve handeling wordt keihard afgestraft, en in sommige gevallen wordt ook de ultieme prijs betaald.

Jongeren kunnen en mogen spelen, maar alles heeft een doel, met moeder natuur valt niet te spotten, laat staan spelen.

Het spelen heeft een doel, te leren, spelenderwijs zeg maar.

Moeder natuur heeft slechts 2 rangen. Het roofdier en het prooidier, met elke rang zijn eigen spelregels om te overleven.

De roofdieren hebben vaak brute kracht en zijn oersterk, tot de tanden bewapend met scherpe tanden en klauwen.

Het prooidier heeft vaak snelheid, meer uithoudingsvermogen, goede schutkleuren en, helaas, ook meer hersens.

Het spreekwoordelijke 'wie niet sterk is moet slim zijn' is ergens op gebaseerd.

Moeder natuur regelt alles zo correct en efficiënt mogelijk, hoe hard dat ook is. Tijd voor discussies en onderzoeken, onmogelijk, het systeem 'Survival of the fittest' is leidend, superieur, klaar.

Als we natuurfilms kijken, zoals National Geographic, zullen wij als kijker vaak emotioneel reageren als een jong hertje gepakt wordt door een leeuw, meedogenloos, wat een pleurisbeest die leeuw.

Maar het babyhertje had een zwakte, een zwakte die de leeuw zag, want die kijken anders dan wij als mensen.

En voor zwakte en ziektebeelden is geen plek in de natuur, het wordt meteen geregeld, eten of gegeten worden, het doel?

Evenwicht, natuurlijk evenwicht, niks meer, niks minder.

Zou dit systeem ook te herleiden zijn naar ons menselijk systeem?
Zeker wel, alleen de mensheid is zo zwak ingesteld fysiek, dat de natuur ons dan maar nog meer hersens gaf, al zou je dat in sommige gevallen in twijfel kunnen stellen.

Maar zouden wij als mens niet zoveel intelligentie hebben, zouden we massaal als lunchpakket dienen voor de roofdieren.

We zouden letterlijk opgevreten worden.

Daarom bestaat het systeem wel, sterker nog, het is ook afgeleid naar ons menselijk bestaan, alleen de mens had meer mogelijkheden tot zijn beschikking.

De mens leek soms wel de macht te hebben om de natuur te verslaan. Moeder natuur laat zich echter door niemand verslaan, ook niet door de soms te overmoedig geworden mens.

Denk maar aan de natuurrampen, of als mensen prachtige villa's bouwen voor de superrijken in een natuurgebied waar al eeuwen wilde roofdieren samen met de prooidieren leven.

Dan worden soms de krachten gemeten, bijna altijd in het nadeel van de mens.

Denk maar aan de krokodillen in Miami, die lopen over het keurig gemaaid gras, en wachten, rustig en verdekt opgesteld op de trage makkelijk te pakken mens, heerlijk zo'n snack tussendoor en de krokodil hoeft er niet eens moeite voor te doen.

Het natuursysteem is feitelijk door de mens gedeeltelijk te omzeilen. Worden wij ziek? Wij hebben de kennis om naar een dokter te gaan, of huisarts.

Ernstige afwijking?

De mens kan dan naar het ziekenhuis, een operatie ondergaan, en een nabehandeling krijgen.

Daar zijn ook vele generaties aan voorbij gegaan met menselijk leed, maar we werden wel steeds beter.

Tegenwoordig hebben we voor elke kleine vervelende aandoening een pilletje in de kast waar we vroeger voor naar de huisarts moesten.

We hoeven echter niet over onze schouders te kijken of er een roofdier op de loer ligt die opgemerkt had dat we wat 'aan de zwakke kant' waren.

Het enigste onverslaanbare roofdier is voor ons is de Belastingdienst, de on- natuurlijke onverslaanbare vervanger van het roofdier.

En soms, heel soms herken je de patronen van de natuur terug bij de mensen.

De rolpatronen zijn vaak nog wel hetzelfde gebleven, vrouwen zorgen voor het eten, de man werkt en neukt een beetje rond om zijn stamboom en opvolger veilig te stellen kort door de bocht genomen dan.

Maar moeders zijn vaak de felste creaties die voor hun jong vechten, zelfs tegen de vader als het moet.

Met haar leven beschermt ze haar baby en jong!

Het opvoeden is ook een taak van de moeder.

De moeder reguleert, het is niet voor niets Moeder Natuur.

Moeders zijn krachtige wezens, vaak, te vaak, ondergewaardeerd, althans bij de mensen.

Maar de moeders, in het dierenrijk of in de natuur hebben 1 overeenkomst, waar nog niet aan gesleuteld kan worden, het geven van leven!

De moeder draagt het met zich mee en gaat bevallen, en vanaf de geboorte zorgt de moeder voor het kind.

Bij de mensen ook de vaders, maar eerlijk is eerlijk, deze edele taak word vaak vervuld door de moeders.

Moeders zijn moedige bijzonder sterke personages, die bijna nooit opgeven, althans, wat hun kinderen aangaat.